

LA BARRETINA

SETMANARI POPULAR, HUMORÍSTICH Y LITERARI
Deslligat de tot partit polítich.

Sortirà cada dissapte

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Molas, 24 ontressol.

Número solt, 5 céntims.

Atrassats, 10 céntims.

SUSCRIPCIÓ: Un any, 3 ptas.—Mitj any, 1'50.

Los suscriptors del interior rebrán lo folletí enquadernat.

ARENAS DE BARCELONA

Veusaquí en qu'hem de parar:
tabernas, plassas de toros,
Academies de billar,
punts per desmoralisar
...á la costa hi corren moros.

SETÉ FOLLETÍ DE L'ESTRENO DE LA PRIMERA OBRA
Ó APUROS D'UN AUTOR NOVELL
TERCER FOLLETÍ DEL DRAMA **INCAPACITAT**

CRÓNICA HUMORÍSTICA

—Y donchs, T han-me-fum, ¿qué passa?

—Ay, Ben-nyebit, ¿qué no ho saps?

—Qu'ha mort en Prim?

—Ets molt ximple.

—Gracias pel favor que 'm fas.

—Cada dia, y no es per dirtho,
et tornas més ignorant

—Home.....

—Sí: no torno enrera;

jo ja saps, soch il-lustrat

y 'm sap greu de tractá ab ases.

—Be, vaja, no n'hi ha per tant.

Perdona, que sens *milicia*

es que t'he fet enfadar,

y sino... fes lo que vulgas;

mes esplícat: que ha passat,

qu'estich ab ansia.

—¿Sí? escolta.

Saps Espanya?

—Sí.

—Veurás

que la terra que n'*andrapan*

la carn que, com tu ja saps,

lo profeta va malehirne

per lo porch qu'es l'animal,

volen fens' la competencia

com á cafres.

—Sí qu'es cas.

—Ja saps que quan era nostra

la *pell de bou estirat*.

—¿Pell de bou?

—Si home, Espanya,

cap de *idem*.

—Ja entench, ja.

—Pues allavors qu'era nostra

tu saps que vam ensenyals

las corridas de *toretas*.

—Sí.

—¡Noy com ha aumentat!

—¿Vols dir?

—Es una *locura*,

bogería en catalá.

Figúrat que l'anomenan

l'espectacle *Nacional*.

—¡Que bárbaros!

—Tothom la dona

per anar mitj disfressat

portant la *chaqueta* curta

un barret d'alas molt grans

y portant una cueta

com els chinos.

—¡Qu'animals!

—Y vinga lluhi 'l seu garbo

pels carrers de la ciutat

reganyant tot el tresero...

—Sí que son originals

—Pro tu no saps quin nom donan

á las plassas

—Vols callar...

en dirán plassas de toros.

—Ca, noy; t'has equivocat...

pues en diuhen las Arenas.

—Las Arenas?... qu'es estrany!

—Com si diguessim la sorra

—Que las fan aprop del mar.

—Noy, no ho sé.

—Que son salvatjes!

—Casi, casi 'ns guaynarán.

Pobre Espanyal are fora hora

de buscáls rahons en gran;

tant sols pensan ab los toros,

ho han perdut tot, mes qué hi fa?

A las penas punyaladas

diu l'adagi y així ho fan;

que 'ls importa qu'altres pobles

siguin mes adelantats?

Els segueixen, fan sa vía

per deixar ben demostrat

que l'África, nostra terra

tant es aquí com allá.

—T'han-me-fum, tens molta ciencia:

tens lo magí com no n'hi han.

Si hagusesis nascut a España

ja 't farían concejal.

—Per Alá que 'm convindría

puig ni un xavo 'm veig pas may

—Vaija adeu; hasta la vista

—Salut y que et guardi Alá.

BOCA CECA.

Meca 26-5-900.

LA LLEBRE Y LO PARDAL

Faula

(DE FEDRE)

En mitj l'arbreda verda y espessa
un jorn s'hi veyá, plorant á dolls,
petita llebre qu'ab poca *fressa*
l'águila presta n'havia opressa
mentres brinçava per los rostolls.

A dalt d'un sálzer se la guaytava
un pardal tendre, burló y festiu,
y, al ovirarla com gemegava,
aixís, mofantse'n, li preguntava:
—¡Y doncas, *noya*, ton *brill* que 's fiu!

Ta lleugeresa tan pregonada
que pareix l'home t'enlayra tant
¿qué l'has perduda? ¡Malaguanyada!
¡Tan brincadissa y enjogassada
que 't veyá sempre per est voltant!—

Y ensemps se 'n reya, veyent sa estrella,

com d'esta feta sentint orgull,
que de lleugera no 'n té re aquella,
¡Si no veu l'home que ho es més ella
aixís tal volta que gire full!

¡Mes ah! que 'l cástich d'aytal follía
ben fort l'aucella greu el tingué,
pus sols fitada sa vista havia
en una cosa, per res sentía
lo vol, vers ella, del esparvé.

Y ab poca estona, pardal y llebre
abdós se veyan prop de la mort;
esta, restantne ja en mortal febre,
al pardal deya: —¿Qué has volgut rebre?
¿Perqué no volas veyent ta sort?

—
*Deixem-n's de riurer jamay dels altres;
de carn y ossos som tots nosaltres.*

J. DURÓ Y GILI.

Gracia 24-6-900.

DE LA CECA Á LA MECA

II

Vaig rebre la seva *aten'a*,
ó, com vosté diu, sa *grata*,
y ab molt de goig, *Boca-Ceca*,
veig que la Meca es á Xauxa.
Res d'impostos ni de *crisis*
los habitants d'aquí parlan,
los *morets* tant sols es cuydan
d'estarse quiets dintre á casa,
y cordarse las *sibellas*
de las *plantuflas* estranyas,
com també estrenyers las *idem*
si algún cop els cau las calsas.
Per ma part també dech dirli
que la Ceca es molt remaca,
ningú pensa ab los empréstits
ni ab las *Orenses y Fransas*
Tan s'els en dona que pujin
com sobrevingui una *baixa*.
L'*interior* d'aquesta terra
no vol romanos ni farsas.
L'altre día varen dirme
que s'inagura una *plassa*
de toros á Barcelona

que dona gust de mirarla.
Segons crech, en *Mazantini*
y alt'es, son los que trevallen
cobrant mil duros y pico
sols per matar quatre vacas.
Pot gaudirse, *Boca-Ceca*,
de que prospera sa patria,
de tal modo, qu' es fa digne
dels salvatjes del Sahara.
¿Qué hi fá qu'el govern augmenti
las contribucions? Tontadal
Mentres hi hagi l'*Algabeño*
¡viscan els toros y Espanya!
La cojida del *Reverte*
mou soroll y saragata
mentres que si un pobre crida
que las camas no l'aguantan,
que la fam no 'l deixa viurer
puig fa un any que no treballa,
lo poble amich de la festa
nacional, d'ell s'en aparta
tot pensant que si el *Conejo*
va ser l'héroie de la tarde,
ó 'l *varetazo* del *Maño*

sols va ser una camama.
 Pobre Ceca! Si la peste
 de toreros per desgracia
 tingués un dia, estich cert
 qu'els moros, á garrotadas
 treurían dels seus terrenos
 l'infecció d'aquesta plaga.
 Desenganyis *Boca-Ceca*
 quant vam empendrer la marxa
 jo y vosté buscant un puesto
 lliure de drets, poch pensavam
 trovarlo tant fet esprés
 y tant... ja m'entent, de calma.
 No hi ha *Diluvis* ni *Cieros*
 com tampoch hi ha la *Campana*
 ni un periódich que per lema
 té *llibertat sacrosanta*.
 Cadascú viu del que menja
 y menja de lo que guanya,
 tothom respecta al seu *gefe*
 ni ab *huclga* may se declaran.
 Los pisos son molt baratos
 per mes que no tenen aygua,
 mes res hi fa quan las fonts
 ab molta abundancia rajan.
 Aquí no hi ha *monopolis*
 com las ayguas de Moncada,

no 'ls preocupa si 'ls *dos-ríus*
 te l'aygua sosa y poch clara.
 Tothom beu d'una mateixa
 molt content y... santas pascuas.
 Fa tres dias que la Tecla
 se trova un xiquet malalta
 creyentme será p'el *climan*
 puig fa una calor qu'espanta.
 Sempre 'm demana l'ullera
 que desde 'l seu terrat guayta
 vosté quan no hi ha cap núvol
 que pluja y trons amenassa.
 Si demá passat puch vindre
 junt ab ella, d'enseñarla
 ja 'ns farà 'l favor, pu g veure
 aquestas cosas m'agradan,
 y de pas me veurá á mi
 ab unas calsas molt amples
 que m'ha firat per dos xavos
 un moro qu'es diu *May-Fan-Ga*.
 Miri si pot ab la ullera
 desde 'l terrat de sa casa
 y dirigeixis als xinos,
 que crech qu'es donan sumantas,
 quedant com sempre, jo, en Pau
 que de veurel ja 'n te ganas.

PAU ROSÉS

LAS VERBENAS

Encare escampa lo sol per la terra sos últims raigs de llum esmortuhida, amagantse cap á ponent tot avergonyit, com sentintse gelós d'aquestas nits de juny, plascévolas hermosíssimas y breus com la ditxa esperada, que comensan á tenyirse los cels de tons vermellossos, y la fume-
 ra enlayrantse... enlayrantse, ofega 'l brill de las estrellas reflectantse en l'espay las mil fo-
 gueras que per tots indrets s'encenen.

Per tots cantons repercuteixen los crits de la maynada, que suhada, encesa de gallas, soca-
 rrimantse las robas saltan per de munt de'ls fochs, sense temensa, y atronan l'espay ab lós es-
 clats seguits de 'ls fochs d'artifici que al enlayrarse ratllan los núvols, imprimint en ells com
 en inmensa fulla de llibre, signes estranys, enrevessats, ruhents, com enigmátich alfabet de
 bruixots, ab sos escrits trassats per má del mateix diable.

Grans y xichs olvidan per aquestas nits l'hora de retirarse acostumada, com volguent aspi-
 rar tot son ambient embaumat per las flors y plantas, fins á enfitarsen y fer de tan ricas ves-
 pradas tot lo gasto possible, llensantse al camp ó á la montanya tot esperant que las dotze ab
 sas majestuosas campanadas indiquin la mitja nit arribada, per recullir la verbena, cercant la
 bonaventura y prometentse los enamorats tota sort de felicitats y fidelitat eterna, en tant
 qu'aprofitant la fosca y l'ocasió... l'amor fa diabluras.

La *joveneta* que 's comensa á sentir marcirse ja, y sent desmayarse perden las esperansas

d'atrapar lo tan desitjat marit ab quin constantment lo seu anhel somia, repetirà afanyosa com tots los anys tot lo repertori de probaturas, —més ó menys descabelladas y ridículas,— plena de fe y entussiasme, enmotllantlas segons los seus desitjos, donantli al resultat tota l'aplicació, forma y finura que li sugereixi sa fantasía exaltada... y ab lo cervell ple d'il·lusions olvidará per uns instants l'aclaparador terror de quedarse *tia* y de passar fins á l'hora de la mort vestint *sants* .. días y días.

Hermosas nits ahont tot somriu; tot canta ple de goig, vessant de vida; com tots los anys celebrém vostra vinguda portant en las espatllas lo pes feixuch d'un tronch més en lo feix de l'existencia, veyent acostarse á passos agegantats l'hora en que no podrém disfrutar tots los plahers y encants vostres, y conservem ab goig tan antiga y bella costúm, associantnos á la festa, ple lo cor de dupte y de recansa al pensar que tal volta siga l'última vegada que 'ns será permés que vos disfrutém nosaltres.

C. SAMÁ.

La Costa Catalana

ALS MEUS ESTIMATS COMPANYS, LOS JOVES ESCRITORS DON FRANCESCH COLOMER
Y DON JOAN COSTA Y DEU.

¡¡Que hermosa qu'es, oh joves,
la costa catalanall
Mostrant en nit de lluna
sas hortas y sas flors,
veyent com en sas platjas
se romp l'ona galana,
de perlas cisellada
prenyada de remors.

¡Oh! costa catalana,
riberas deliciosas
pobladas de planurias,
de flors y de rosers,
mesclant, entre las brisas
que passan remorosas,
del mar ab las aromas,
l'olor dels tarongers.

¡Oh costa de ma terra
per mi font de dolçura!
¡Que nits tinch jo passadas
sentat en tos esculls!

Forajitant alegre
mas horas d'amargura
per tos espays inmensos
al paseijar mos ulls.

Tas platjas me recordan
las nits embalsamadas
que al pit donavan força
y al pensament repós,
recorts, tristos y dolços.
¡Ay flors ja desfulladas!
sereu, mentres jo visca,
mon somni mes hermós.

¡¡Que hermosa qu'es, oh joves,
la costa catalanall
Mostrant en nit de lluna
sas hortas y sas flors,
veyent com en sas platjas
se romp l'ona galana
de perlas cisellada,
prenyada de remors.

S. S. y O.

IDILI INTERROMPUP

(AL AMICH RAMÓN PERELLÓ)

*Mira 'l caduch de ton pare
es vell y te forsa encara.*

Sota aquell arbre frondós
tot poblat d'espessas branca
que van gronxantse suaument
pe'l pes del fruyt que regala,
sota aquell arbre tan gros
de ta vinya regalada
allí fou que 'ns varem dir
lo que 's diuhen dos quan s'ayman.
Me vas dir uns mots d'amor
que al fons del cor guardo encara,
y atent, jo anava escoltant
lo que 'm deyas, ben aymada.
Sota aquell arbre ufanós
allí fou que tu 'm juravas
un amor inmens y gran
com l'espay que 'ns envoltava,
y 'm vas dir:—Cor del meu cor
y ánima de la meva ánima,
de tu no 'm vull separar
may per may, cayga 'l que cayga...
Dir aixó y *caure* un bastó
rebotent en tas espatllas,
y *separarte* de mi,
y corre á la desbandada,
tot fou cosa d'un moment.
y en tant al cim la brancada
del mateix arbre frondós,
los aucells cofoys xisclavan
rihent d'un hom que pega fort,
de mi, fret com una estatua,
y d'una dona que fuig,
que fuig á la desbandada.

.....
.....
¡Quin quadret més realista
per l'artista Ramón Casas!

SANTIAGO BELETA Y GASSULL.

ANHELS

Clouhentse les floretes
se posan á dormir,
que 'l sol ja es á la posta
y extent son vel la nit.
Si busco la bellesa
¿ahont sou prats y jardins?
Clouheuvos, ulls, que al clourens,
obriu los del esprit.
Aquestos se passejan
per los espays sens fi
y enllá, enllá hi oviran
tot quant los fa glatir.
Veig mons que m'extasían
y estels que ab lo seu brill
me semblan ullets d'angel
que s'obran sols per mi.
En mitj de tanta gloria
hi ha un Deu sol, infinit;
la immensitat contempla
y enamorat somriu.
Extén son real manto
y 'ls mons hi abruga dins,
y al abrigar la terra
també m'hi abruga á mí.
No portis, sol, encara
la llum del demati;
no passis nit serena
si puch somniar aixís.

E. SERRA Y USTRELL.

DE TOT ARREU

Per la bona marxa de nostra Administració, preguem als
suscriptors que están en descobert procurin posarse al corrent
per tot lo mes de Juriol, de lo contrari 'ns veurem precisats á
suspender l'envío del periódich.

—En vista de la bona acullida que 'ns ha dispensat lo públich, tenim lo gust de participar
que tenim preparada una serie de regalos pera nostres suscriptors y llegidors. En lo número
próxim ho detallarém més.

—Tenim també 'l gust de comunicar á nostres llegidors que nostre particular amic lo celebrat autor D. Joseph Abril y Virgili nos ha confiat la publicació de son magnífich drama *L'afany*, que dintre poch comensarém á publicar.

—En la nit de S. Joan tingué lloch en lo teatro del Centre Moral de Gracia una divertida funció posantse en escena las pessas *L'últim inglés*, *La butifarra de la llibertat* y *La torre dels misteris*, essent molt aplaudits tots quants hi prengueren part. La concurrència, tot y siguent *noche buena*, sigué numerosa.

—Lo diumenge passat, la Congregació de Sant Lluís Gonçaga establerta en lo Centre Moral de la Parroquia de Sant Francisco, obsequia á son patró ab missa de Comunió y ofici solemne al matí, y al vespre, en lo saló d'espectacles del Centre, tingué lloch una solemne vetllada en la que hi llegiren bonicas poesías los socis Srs. Serra, Gavaldá, Gelabert, Cots, Sedó, Sala y Saigí, estant confiats los discursos á D. Alejandro Armengol y D. Matías Llorens, essent tots ells molt aplaudits per la nombrosa concurrència. La part musical sigué confiada als senyors Baró Brandía, Canela y Rnt. Palau, quins executaren ab molta afinació selectas composicions de Flotero, Palau, Beethoven, Sarasate y Verdi.

—Lo diumenge prop passat, en lo Patronat del Obrero, se posá en escena baix la direcció del Sr. Narcís Cuspinera las obras *L'apotecari d'Olot* y *Cosas del oncle*, las quals obtingueren un desempenyo molt acertat per part dels Srs. Altimira, Baldabey, Cuspinera, Montserrat, Capestany, Valiente, Bagull, Marcos, Flomet y el nen Constansa, que son los que hi prengueren part.

—Lo passat diumenge la secció de declamació del Circol Barcelonés d'Obrers, baix la direcció del Sr. Juliá Campos posá en escena *La Tunyina*, *Sebas al cap* y *Grills de las sebas*, siguent aplaudits quants hi prengueren part.

—Lo dimars passat tingué lloch en l'Academia de la Joventut Católica una vetllada recreativa en la que 'ls joves Rius y Sabata donaren á coneixe alguns difícils jochs de mans del seu repertori, executantlos ab molta precisió y netedat. Amenisá la festa lo potent fonógrafo propietat del Sr. Oller. La numerosa concurrència que assistí á la festa sortí molt complascuda.

DE FORA

—En Sant Gervasi varis joves tractan d'organisar un centre recreatiu donanthi á coneixer obras dels autors Albanell, Manubens, Pradell, Abril Virgili, Marriera y altres.

—Lo Circol Católich de Roda celebrá lo diumenge passat una vetllada en obsequi als patrons de dit circol, lo Sagrat Cor de Jesús y Sant Lluís, lleginhi bonicas poesías los joves Serra, Rosanas, Toneu, Pujols, Riera, Martí, Vilar, Baucells, Bosch, Sala, Fontseré y Poblet, corrent los discursos á cárrech dels Rnt. Torrentgenerós y Sr. Riera. Los Srs. Rosanas, Caballería y Cor, de dit Centre, executaren melodiosas composicions musicals que foren la delicia del públich, qui no deixá de premiarlos ab sos aplaudiments.

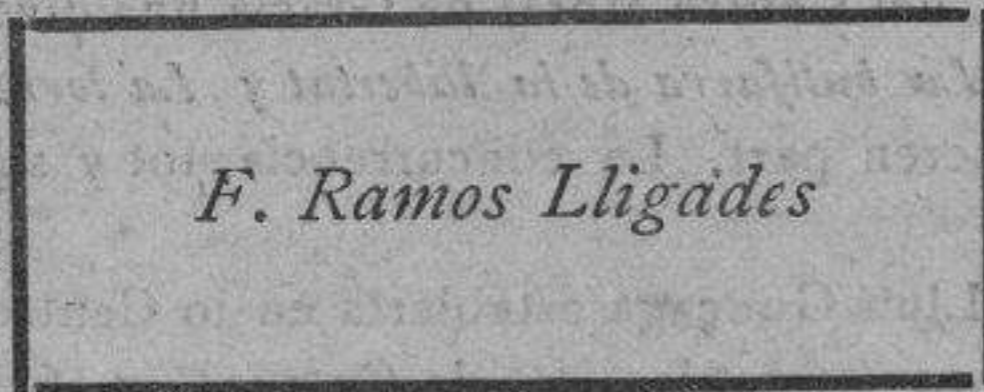
—Molt concorreguda s' vegé la vetllada que 'l Centre Católich de Sant Vicents dels Horts celebrá lo diumenge, ab motiu de l'inauguració del nou local. Recitaren bonicas poesías los Srs. Rnt. Trías, Costa, Martí y Trenchs, Costa (Joan) y Reverter, que s'encarregá del discurs, essent tots ells molt aplaudits, com també ho sigué la Banda Obrera de S. Joseph dels PP. Salesians d'Hostafranchs, dirigida per D. Pau Plans, que executá la part musical que resava lo programa. També hi prengueren part lo Dr. Pere Garriga, Catedrátich de nostra Universitat y D. Gayetá Pareja, President del Centre Moral de Gracia.

—Los días 24, 25, 26 y 27 de la present setmana varem poguer visitar l'Exposició de l'Academia Católica, de Sabadell, composta de las prendas de roba y juguets que s'han de repartir al 750 noys que freqüentan setmanalment nostras Escolas Catequistas.

Doná doble vida á la mateixa la Banda de Guitarras y Bandurrias notablement aumentada que baix l'experta batuta de son director D. Domingo Truyols, tocá una infinitat de pessas del seu hermós repertori. Mereixen que desde aquestas columnas s'els felicití de cor. Hi ho fem ab fruició.

P A S S A T E M P S

Tarjeta

Formar ab aquestas lletras degudament combinadas lo títol d'una pessa del iumortal Clavé.—A. R.

Quadro numérich

. . . .
. . . .
. . . .
. . . .

Substituir los punts per números de modo que sumats horisontal y verticalment donguin sempre per resultat 16.—EL CANARI.

Logogrifo numérich

1 2 3 4 5 6 7 8 — Apellido célebre.
6 5 1 2 4 5 6 — Criat.
4 2 6 7 1 2 — Poble d'Aragó.
1 2 6 6 7 — Vehícul.
1 2 8 7 — Apellido.
6 7 8 — Licor.
8 7 — Negació.
4 — Consonant.

MONTEAGUDO

(Las soluciones en el número próximo.)

SOLUCIONS á lo insertat en el número 19

Rombo: R
 R A P
 R A M O N
 P O U
 N

Tarjeta: Caborias. Ramón Vlla.

SERVEYS DE LA COMPANYÍA TRASATLÁNTICA DE BARCELONA

Duas expedicions mensuals á Cuba y Méxich, una del Nort y altra del Mediterrani.—Una expedició mensual á Centre América.—Una expedició mensual á Rio de la Plata.—Una expedició mensual al Brasil arribant fins al Pacífich.—Tretze expedicions anyals á Filipinas.—Una expedició mensual á Canarias.—Sis expedicions anyals á Fernando Poó.—156 expedicions anyals entre Cádiz y Tánger, arribant fins á Algeciras y Gibraltar.—Las fechas y escalas s'anunciarán oportunament.

Pera més informes, acudeixi's als Agents de la Companyia.

L L O M B A R T G E R M A N S

Fábrica de llibres Comercials, Mostrusris, Facturas y demés del ram. Secció especial per la encuadernació de Missals y llibres monumentals de Cant-Plá.

Casa oberta en l'any 1871.—Forn de la Fonda, 4, travessia del carrer Tarrós.

Per mes comoditat dels nostres clients els models dels llibres es prenen á domicili.

Francisco Bertrán, impresor, Casanova, 13; Barcelona.